

URSI, Pieter J. (Leuven 31 maart 1877 – Berchem 1 november 1937).

Was eigenaar van een schoenenfabriek en een bekend figuur in het vooroorlogse socialisme in Leuven. Ursi werd voorzitter van de socialistische **Centrale voor Arbeidersopvoeding**, afdeling Leuven maar kreeg evenwel met ernstige moeilijkheden in zijn partij en met het stadsbestuur af te rekenen. Hij werd beschuldigd van financiële malversatie maar beweerde zelf dat zijn **flamingantisme** aan de oorsprong lag. Daarom zou hij van 1917 af voor het **activisme** hebben gekozen. Hij werd voorzitter van de **Onzijdige Vlaamsche Gouwbond** te Leuven en lid van de **Raad van Vlaanderen**. Hij gaf zijn lokale activistische machtsbasis een sterk vrijzinnige inslag. Van de weeromstuit zou er in het arrondissement ook een katholieke activistische arrondissementsbond ontstaan. Ursi slaagde erin het grootste deel van de subsidiestroom voor Leuven en omgeving naar zijn organisatienetwerk af te leiden. Zijn radicalisme uitte zich onder meer in het oprichten van een knokploeg die politieke tegenstanders met geweld intimideerde en van een geheime politie die

de tegenstanders moest inventariseren en bespioneren. Hij week in 1918 uit naar Nederland en was te Amsterdam medestichter van de Vlaamsch-Hollandsche Vereeniging Guido Gezelle (1926), van de Nederlandsche Unie (1929) en van het Algemeen Nederlandsch Arbeidersverbond (1928).

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1933.

LUC VANDEWEYER